

Alf Eikevik
Kollåsen 54
5116 Ulset

Saksbehandler, innvalgstelefon
Trond Håkon Stadheim, 5557 2189

Stadfesting - byggesak - Lindås - gbnr 99/1 Våge - sakskostnader

Vi viser til oversending fra Lindås kommune, mottatt her 06.05.2019.

Vedtak

Fylkesmannen i Vestland stadfester Lindås kommune sitt vedtak av 06.03.2019, saksnr. 144/19.

Sakens bakgrunn

Vi legger til grunn at partene er kjent med saken og gir bare et kort sammendrag her.

Lindås kommune fattet pålegg om stans i arbeid den 22.10.2018, som gjaldt tilkomstvei over gnr. 99, bnr. 1 til din eiendom gnr. 99, bnr. 4. Advokatfirmaet Harris påklaget dette vedtaket på dine vegne.

Lindås kommune gjorde om pålegget og opphevet stoppordren i vedtak datert 19.12.2018, da det ble fastslått at det var tale om ikke søknadspliktig vedlikeholdsarbeid.

Advokatfirmaet Harris fremmet krav for dekning av sakskostnader i brev datert 09.01.2019, både for arbeid de hadde utført i forbindelse med saken og for kostnader knyttet til rapport utarbeidet av FanAgro. Kostnadene til advokat utgjør kr. 12 000,- eks. mva. Kostnadene ved å få utarbeidet rapport fra FanAgro utgjør kr. 8 000,- eks. mva. Totalt ble det fremmet krav om dekning av 20 000,- eks. mva.

Lindås kommune ga delvis medhold i krav om dekning av sakskostnader i vedtak datert 06.03.2019, saksnr. 144/19. Kostnadene til advokat, på kr. 12 000,-, ble dekket. Kostnadene knyttet til utarbeiding av rapport fra FanAgro ble ikke dekket.

Du påklaget kommunen sitt vedtak i brev datert 10.03.2019. Du har her vist til at det var nødvendig å få utarbeidet rapporten for å dokumentere hvor opprinnelig vei gikk og omfanget av arbeidet, og for å dokumentere at påstandene til eier av gnr. 99, bnr. 1 var uriktige.

Lindås kommune behandlet klagen 06.05.2019, og kom her frem til at det ikke var grunnlag for å ta klagen til følge. Saken ble derfor oversendt til Fylkesmannen for endelig avgjørelse.

Regelverk

Ved vurdering av klagesaker, gjelder forvaltningsloven (fvl.). Fylkesmannen har full kompetanse til å vurdere klagen, og stadfeste kommunen sitt vedtak, endre eller oppheve det og returnere saken til ny behandling, jf. fvl. § 34. Fylkesmannen kan ta hensyn til nye omstendigheter, og gå utenom det som er tatt opp i klagen. Ved vurdering av det frie skjønn, skal Fylkesmannen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret.

Det følger av fvl. § 36 at når et vedtak har blitt endret til gunst for en part, skal vedkommende tilkjennes dekning for vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket.

Fylkesmannens vurdering

Du har påklaget Lindås kommune sitt vedtak, der du ble delvis tilkjent dekning for kostnader i forbindelse med oppheving av pålegg om stans i arbeid.

Lindås kommune kom frem til at det kun var kostnadene til advokatbistand som var nødvendige, og at det ikke var nødvendig å få utarbeidet rapport fra FanAgro. Kommunen har i den sammenheng vist til at det ikke var tvilsomt at du hadde en veirett, men spørsmålet gjaldt hvorvidt arbeidet som ble utført var søknadspliktig.

Fylkesmannen legger til grunn at kostnadene med å få utarbeidet rapport er vesentlig etter loven, jf. Ot.prp.nr.3 (1976-1977) s. 102. Klagen på pålegget ble tatt til følge, og vedtaket ble således endret til gunst.

Hva som er nødvendig må vurderes konkret ut fra den enkelte sak. Det skal her gjøres en vurdering ut fra sakens art og omstendighet, og det skal legges vekt på klager sin oppfatning om hva som var nødvendig. Det er likevel ikke slik at en står helt fritt; nødvendige kostnader er bare de kostnadene parten med rimelighet har grunn til å pådra saken.

Det er først og fremst kostnader som er direkte knyttet til klagen som kan kreves dekket, herunder klageskrivet. Andre kostnader vil kunne dekkes, om de for eksempel er nødvendig for å få saken tilstrekkelig opplyst. Det vises her til «*Forvaltningsloven med kommentarer*» av Geir Woxholth s. 601, der det er uttalt:

«Dersom forvaltningens forhold gjør det påkrevet med utredning og oppklaring fra klagerens side, må det legges til grunn at omkostningene har vært «nødvendige».»

I denne sammenhengen er det sentralt om administrasjon i kommunen har gitt veiledning eller tatt stilling til anførselene som var fremmet i klagen, se Ot.prp.nr.3 (1976-1977) s. 101, der det er uttalt:

«Likeledes må man legge vekt på om vedkommende kunne få tilstrekkelig bistand i administrasjonen, jfr. i denne forbindelse forvaltningsloven § 11 som pålegger forvaltningsorganene en alminnelig vegledningsplikt innenfor sitt område.»

I denne saken har det ikke vært omtvistet at det foreligger en veirett, og du kunne i utgangspunktet enkelt fått avklart om det var spørsmål om gjeldende veirett som var grunnlaget for pålegget. Det går frem av sakens dokumenter at årsaken til pålegget var at grunneier av bnr. 1 sendte varsel til kommunen om at tiltaket var av et større omfang enn det som faller innunder alminnelig vedlikehold.

Det er i klagen fra Harris vist til at det her er tale om alminnelig vedlikehold, og det er også lagt ved bilder som illustrerer den faktiske situasjonen. I forbindelse med klagesaksbehandlingen har også

kommunen vært ute på synfaring, noe som må ses i sammenheng med fvl. § 17, da det var nødvendig med befaring for å undersøke de faktiske forhold. Behovet for å utarbeide en rapport som kartlegger hvor tidligere vei har vært og omfanget av denne, fremstår derfor som unødvendig.

At du har vært i kontakt med advokat for å få opphevet pålegget er naturlig, men behovet for å få utarbeidet rapporten har ikke hatt avgjørende betydning for resultatet. Innhenting av rapport fremstår ikke som nødvendig, da denne ikke avklarer juridiske spørsmål og de faktiske forhold uansett ble avklart i klagen og i behandlingen av denne. Det vises for øvrig til at veien tidligere har vært gjenstand i byggesaksbehandling i andre saker, og på tidspunktet pålegget ble fattet var det heller ikke tvilsomt at du har en veirett.

Det vises for øvrig til kommunen sitt vedtak av 19.12.2018, der de uttalte:

«Med dei nye opplysningane i saka, har kommunen vurdert at gravearbeid på tilkomstveg ikkje er eit brot på plan- og bygningslova. Vurderinga er basert på at den private tilkomstvegen på 2 meter breidde er lovleg etablert bruk, jf. tinglyst avtale/avtale om vegrett på 2 meter breidde for gbnr 99/4 over gbnr. 99/1 av 10.08.1968. Vedlikehald i form av gravearbeid på tilkomstvegen slik det er gjort greie for er ikkje søknadspliktig etter plan- og bygningslova. Tiltaket er difor ikkje eit ulovleg tilhøve etter plan- og bygningslova. Vilkår etter pbl. §32-4 er ikkje lengre tilstades.

Ein eventuell utvida bruk av tilkomstvegen er eit privatrettslig tilhøve. Bortaking av jord er eit privatrettslig tilhøve, sjå e-post frå kommunen datert 03.12.2018.»

Siden det ikke har vært omtvistet at det forelå veirett, er det vanskelig å se at du med rimelighet har pådratt deg kostnadene med innhenting av rapporten. Denne har i forbindelse med opphevingen av pålegget åpenbart ikke vært nødvendig for at du skulle vinne frem med klagen.

Fylkesmannen har på bakgrunn av det ovenfor kommet frem til at innhenting av rapport fra FanAgro ikke har vært nødvendig for å få endret vedtaket av 22.10.2018. Lindås kommune sitt vedtak av 06.03.2019, der dekning for disse kostnadene ble avslått, blir derfor stadfestet. Klagen din er ikke tatt til følge.

Fylkesmannen sitt vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. fvl. § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Jorunn Fosse Fidjestøl
seniorrådgiver

Trond Håkon Stadheim
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Lindås kommune

Kvernhusmyrane 20

5914

ISDALSTØ

HARRIS ADVOKATFIRMA AS v/ Ingrid Kyvig

Postboks 4115 Sandviken

5835

BERGEN